

приятеля на Георгія Сурсуула, нѣкого
 Георгія Калокира отъ Херсонисъ; але той-
 зи Гръкъ бѣше самъ си властолюбивъ, та
 измами приятеля си, и настави Романа да
 ся сродни съ Петра, и да си пъхне рѣ-
 кѣ-тѣ въ Бѣлъ арско. Романъ за такъ, во-зи
 добро нѣщо не можалъ унукъ си Марій,
 дъщерій на Кесаря Христофора. Калокиръ
 ся върнилъ на Прѣславъ заѣдно съ Патри-
 ціа Никитѣ, и обяви, чѣ завръшилъ си-
 чко що му іе было поръчено, споредъ же-
 ланіето царево, и скрышомъ размири Пет-
 ровѣ-тѣ душъ съ похвали на неисказа-
 нѣ-тѣ хубость Маріинѣ; донесе му и об-
 раз-атъ неинъ, като живъ, писанъ на дѣ-
 скѣ, облѣченъ въ царско облѣкло, окованъ
 со злато, и посыпанъ съ бѣзцены камъни.
 Петъръ прие призов-атъ, и отиде на Ца-
 rigрадъ. Петра и Марій вѣнчахъ въ це-
 рквѣ на Св. Богородицѣ при кладязѣ,
 предъ цѣлъ синклитъ. Сети Романъ запо-
 вѣда да направи-тѣ голѣмъ го сдѣл.
 Комисъ Георгіи останъ като пора-
 зенъ, кога разбра за тѣлъ сваг-